

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 501/2024-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetího (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Dunajská Streda v konaní vedenom pod sp. zn. 14P/191/2023 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 1. októbra 2024 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou ako účastník súdneho konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu vedeného pod sp. zn. 14P/191/2023 namieta porušovanie svojho práva na spravodlivý proces, rovnosť sporových strán a rovnosť zbraní, teda „*rovnakú silu dôkazov, ktoré zaručuje Ústava Slovenskej republiky*“, zo strany okresného súdu v tomto konaní. Návrh vo veci samej formuloval sťažovateľ takto: „*Navrhujem, aby Ústavný súd v prípade zistenia porušenia mojich práv rozhodol o nezákonnosti doterajšieho konania s tým, že vec odníme Okresnému súdu Dunajská Streda a prikáže inému okresnému súdu.*“ Sťažovateľ zároveň požiadal, aby ústavný súd až do rozhodnutia o jeho ústavnej sťažnosti „*prikázal prerušiť konanie Okresného súdu Dunajská Streda vedenom pod spisovou značkou 14P/191/2023.*“

2. Zo sťažnosti, ktorá bola spísaná a podaná bez právneho zastúpenia, v podstatnom vyplýva, že sťažovateľ nesúhlasí s postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľ odcitoval vyjadrenia prednesené zákonnou sudkyňou na pojednávaní, z ktorých usudzuje, že je zaujatá v prospech protistrany a nevykonáva dôkazy rovnako v prospech a neprospech oboch sporových strán, čím porušuje právo sťažovateľa na spravodlivý proces, rovnosť účastníkov konania a rovnosť zbraní.

II. Predbežné prerokovanie sťažnosti

3. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať o ústavných sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb podľa čl. 127 ods. 1 ústavy („ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) je založená na princípe subsidiarity, tzn. že ústavný súd nastupuje ako nástroj ochrany základných práv a slobôd až po vyčerpaní všetkých dostupných efektívnych prostriedkov na ochranu práv uplatniteľných v zhode so zákonom v systéme orgánov verejnej moci (I. ÚS 36/96, I. ÚS 78/99).

5. Sťažovateľ namietá porušenie práva na spravodlivý proces postupom okresného súdu, ktorý považuje za zaujatý. Ústavný súd konštantne judikuje, že predpokladom na záver o porušení základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces je také porušenie, ktoré nie je napravitel'né alebo odstrániteľ'né činnosťou všeobecného súdu v konaní vo veci, resp. ktoré nemožno napraviť procesnými prostriedkami, ktoré sú obsiahnuté v Civilnom sporovom poriadku. Ústavný súd a Európsky súd pre ľudské práva overujú, či konanie posudzované ako celok bolo spravodlivé v zmysle čl. 46 až čl. 50 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Základné právo na súdnu ochranu, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie „je výsledkové“, to znamená, musí mu zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov.

6. Sťažovateľ má k dispozícii procesné oprávnenie podať námietku zaujatosti sudkyne. Argumentáciu o porušení práva na spravodlivé súdne konanie, porušení rovnosti strán v konaní a rovnosti zbraní môže uplatniť v rámci riadneho inštančného postupu všeobecných súdov v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštanície vo veci samej a prípadnom mimoriadnom opravnom prostriedku. Až po vyčerpaní všetkých dostupných prostriedkov nápravy v rámci všeobecného súdnictva nastupuje prípadná právomoc ústavného súdu posúdiť spravodlivosť konania ako celku.

7. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pre nedostatok svojej právomoci v tomto štádiu konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. októbra 2024

Peter Molnár
predseda senátu